

الباب الخامس من الواحد الخامس في بيان حكم اخذ اموال...

حضرت باب

اصلي فارسي

الباب الخامس من الواحد الخامس في بيان حكم اخذ اموال الذين لا يدينون بالبيان و حكم رده ان دخلوا في الدين الا في البلاد التي لا يمكن الاخذ.

ملخص اين باب آنکه در هر ظهوری آنچه ما علی الارض است در ظل ظهور بعد باید واقع شود مثلا در ظهور رسول خدا - صلی الله علیه و اله - لایق بود که کل ما علی الارض در ظل او مؤمن شوند آنچه که نشده از ضعف مسلمانان بوده و الا لیاقت از برای آن دین بوده

و یوم ظهور رسول الله - صلی الله علیه و اله - بر صاحب نفسی نفس او بر او حلال نبوده چگونه ما یتفرع علی الحیوة مگر آنکه داخل ایمان باو شود که آن وقت بر او حلال میشد آنچه را که خداوند باو عطا فرموده بود از جود خود و همچنین در ظهور "من یظهره الله" هر نفسی بر صاحبش حلال نیست الا بایمان باو و کل از کل گرفته میشود الا آنکه داخل شوند در ظل دین او و این است فضل خداوند در حق خلق

مثلا اگر فتح بلدی در صدر اسلام شد بجزیر و قهر داخل اسلام شده و فایز بثمره ایمان گشته و آنچه که نشده رحمت در حق ایشان نبوده چه الی الآن در نار مانده و همچنین در این ظهور حلال نیست بر غیر مؤمنین بحق آنچه ما ینسب بایشان است الا آنکه داخل در ایمان گردند که آن وقت حلال میگردد بر ایشان آنچه که خداوند بایشان عطا فرموده از جود خود

ORIGINAL

AUDIO

و این حکم بر سلاطین صاحب اقتدار در دین است نه بر همه و در بلادی که باعث حزن نفسی یا ضرر نفسی شود اظهار آنرا هم خداوند اذن فرموده مثل تجاری که در بلاد فرنگ تجارت میکنند که بر ایشان است که بمنتهای دقت حساب خود را داشته باشند که ذلی از برای ایشان واقع نگردد الا آنکه خداوند نصرت فرماید باقتداری که مقتدر شود بر ما علی الارض چنانچه وعده فرموده که آن وقت کل در رحمت الهی ساکن خواهند بود اگر چه خود بنفسه نخواهند ولی قدرت الهی ایشان را داخل میفرماید و ایشان را از نار نجات داده مبدل بنور میفرماید و الله علی کلشیئ قدير

نه این است که صاحبان قدرت صبر نموده که امری از سماء نازل شود که ما علی الارض را داخل در دین کند بلکه مثل آنچه در دین اسلام کل داخل شده از آنچه ظاهر شده بامر رسول الله - صلی الله علیه و اله - در هر ظهوری هم همان قسم باید ظاهر گردد آنچه من الله است اذن است ولی آنچه بر خلق است اطاعت او که اگر صاحبان قدرتی که در دین رسول الله - صلی الله علیه و اله - بهم رسیده باو امر قرآنیه عمل کرده بودند امروز ما علی الارض کل مؤمنین بقرآن بودند حال که نشده قصور از عباد بوده ولی از مبدأ آنچه باید ظاهر شود در قرآن شده و الله ینصر من یشاء بامرہ و الله قوی عزیز

ثمره این حکم آنکه در نزد ظهور "من یظہرہ الله" کل مرئی بتربیت بیان شده باشند تا احدی از مؤمنین بیان از ایمان باو خارج نگردد و اگر گردد حکم او حکم من لم یؤمن بالله میگردد قسم بذات مقدس الهی که اگر کل در ظهور "من یظہرہ الله" بر نصرت او جمع شوند هیچ نفسی بر روی ارض نمی ماند مگر آنکه داخل جنت میگردد بل هیچ شیئی مراقب نفوس خود بوده که کل دین نصرت او است نه اعمالی که در بیان نازل شده در حین ظهور او ولی قبل از ظهور هر کس قدر جوی تخلف جوید از امر او تخلف جسته

پناه برده بخدا از آنچه شما را از مبدأ امر دور کند و اعتصام جسته بجبل او که هر کس اعتصام ورزد بطاعت او در کل عوالم نجات یافته و خواهد یافت ذلک من فضل الله یؤتیه من یشاء و الله ذو الفضل العظیم.

